

TEZY

ANIMAL SPIRIT CHURCH

---

4 PAŹDZIERNIKA 2015

TEZY ANIMAL SPIRIT CHURCH

1. Jesteśmy przekonani, że zwierzęta, będąc dziełem Boga, wyszły z jego rąk i dlatego też są jedynie Jego własnością.
2. Wierzimy i jesteśmy przekonani, że również i w nich (zwierzętach) tkwi pierwiastek życia dokładnie taki sam jaki podarowany został człowiekowi.
3. Zwierzęta posiadają duszę (hbr. nefesh נפש Rdz, 2,7)
4. Bóg powołał zwierzęta do życia dla nich samych oraz Jego chwały.
5. Zwierzęta są odzwierciedleniem Bożej Duszy.
6. Nie tylko człowiek odzwierciedla Obraz Boga (jest Obrazem Boga), ale także każde powołane przez Boga do życia stworzenie. Każde zgodnie z jego naturą.
7. Oczekujący objawienia się synów Bożych i tym samym wyzwolenia z cierpienia, pogrążony w bólu świat, o którym mowa w liście św. Pawła do Rzymian (Rz. 8, 19nn), to też i świat istot zwierzęcych.
8. „Po nieszczęśliwym upadku Adama cała ludzkość, skażona grzechem dziedzicznym, straciła uczestnictwo w Boskiej naturze” (Mystici Corporis; Pius XII, p. 12). Zwierzęta nieskażone grzechem pierwszych ludzi, tego uczestnictwa w Boskiej naturze nigdy nie utraciły.
9. Kościół naucza, że grzech pierworodny pierwszych rodziców spowodował zakłócenia w komunikacji człowieka z jego Stwórcą. I że poprzez to człowiek zatracił bezpośredni kontakt z Bogiem. Zwierzęta, wolne od zmyślenia grzechu pierworodnego, nigdy tego bezpośredniego kontaktu ze Stwórcą nie zatraciły i dlatego nadal cieszą się Boga bezpośrednią bliskością.
10. Od momentu Wcielenia Bożego (inkarnacji) Słowa Bożego w ciało (materię), żadne ciało czujące (czy zdolne do odczuwania) nie może być już wykluczone ze zbawczego dzieła Odkupienia Chrystusa.
11. Oczy, które z podziwem i miłością podziwiały kwiaty polne i przyglądały się ptakom niebieskim (por. Mt 6,26nn), nigdy nie zaakceptowałyby tego, co w kwestii cierpienia zwierząt ukazuje się dzisiaj naszym oczom. Jezus musi być uznany za pierwszego chrześcijańskiego ekologa i miłośnika zwierząt.

12. „Czyńcie sobie ziemię poddaną” (Rdz 1,28) skierowane przez Boga do człowieka, nie jest zachętą do zrobienia z nią, ziemią, i jej dobrami dowolnego użytku, lecz przyjęciem odpowiedzialności za nią zgodnie z Bożą instrukcją (zamysłem).
13. Człowiek w Boskim dziele stworzenia pełni, zgodnie z nauką Biblii, jedynie rolę opiekuna i zarządcy, a nie właściciela. Nic nie należy do człowieka. Ma on jedynie troszczyć się o całość stworzenia. Dotyczy to tak innych istot ludzkich, zwierzęcych, jak i całego świata natury.
14. Obecność zwierząt w życiu człowieka jest Darem Bożym. Zwierzęta posiadają dar pouczania człowieka o Królestwie Bożym, dobroci i miłości Boga do swego Stworzenia. Zwierzęta pouczają nas o wielkości, majestacie, miłości i obliczu Boga.
15. W akt zawarcia przymierza Boga z człowiekiem zostały włączone również zwierzęta (Rdz. 9,8; Oz 2,20). Człowiek nie może więc pozostać wierny temu przymierz, jeśli staje się obojętny wobec cierpienia zwierząt, czy wręcz sam się do niego przyczynia.
16. Według Biblii nie człowiek jest ukoronowaniem Bożego dzieła stworzenia, lecz święto szabat. Święto, w którym (według Biblii) uczestniczyć powinni tak ludzie, jak i zwierzęta (Rdz 2,2nn; Pwt 5,14; Wj 20,8nn; 23,12).
17. Czynienie z człowieka pana i władcy Bożego dzieła stworzenia jest więc sprzeczne z Biblią, a antropocentryczny model świata nie jest zgodny z przekazem biblijnym.
18. Pochylając się nad cierpieniem zwierząt, umożliwia Kościół swemu Bogu oddychanie niejako dwoma płucami, gdyż ten swego odwiecznego Ducha tchnął zarówno w jedne, jak i drugie, w istoty ludzkie i zwierzęce.
19. Bogu nie podobają się ofiary ze zwierząt (Iz. 1, 11-16). I jakiemu celowi (komukolwiek) by one nie służyły, w Bogu upodobania nie znajdują i nigdy nie znajdują.
20. Bóg, który znajdowałby upodobanie w krwawych ofiarach ze zwierząt, czyli w cierpieniu niewinnych istot wzbudzałyby nie tylko uzasadniony lęk, ale i nie zasługiwałyby na pełne miłości zaufanie. Taki Bóg nie mógłby być nazywany Bogiem miłości. Bóg miłości nie może prawdziwie kochać i zarazem pochylać zadawanie gwałtu bezbronny istotom.
21. Po śmierci zarówno człowiek, jak i zwierzę powracają do ziemi, a ich dusza wstępuje do Boga (por. Koh. 3, 19).

22. Bóg, przemawiając do człowieka w historii zbawienia, przemawiał do niego niejednokrotnie przez zwierzęta i to przy ich pomocy często zawierał człowiekowi depozyt objawienia. Bóg posługuje się tą metodą do dnia dzisiejszego.
23. W każdym stworzeniu zamieszkuje ożywiający je Duch samego Boga, który wzywa nas poprzez Jego stworzenia do głębszej relacji z Nim samym (Encyklika papieża Franciszka Laudato Si; p. 88). Ochrona zwierząt oraz ich praw jest szansą i zaproszeniem do wejścia w głębszy dialog z samym Stwórcą.
24. Zwierzęta nie zostały powołane do życia, aby służyły człowiekowi. Ich „służebny” charakter wobec człowieka realizuje się w darze samej ich obecności i przesłania, jakie Bóg przez nie do nas kieruje.
25. Obecność zwierząt w dziele stworzenia jest darem Boga wobec człowieka, by ten odnalazł swoją własną tożsamość, czyli siebie samego (por. Rdz. 2,19 nn).
26. Wypowiedź Jezusa: „cokolwiek uczyniliście jednemu z tych moich braci najmniejszych, mnieście uczynili” (Mt 25,40), odnosi się także do istot zwierzęcych.
27. Bycie chrześcijaninem jest z natury samego powołania wezwaniem do niesienia Dobrej Nowiny także dla zwierząt.
28. Na Sądzie Ostatecznym człowiek zostanie zapytany o jego stosunek do zwierząt.
29. Idea mesjańskiego pokoju rozciąga się także na relacje ludzi i zwierząt. (Iz 11,6-10; Oz 2,20)
30. Człowiek, za wyrządzoną krzywdę zwierzęciu, będzie kiedyś musiał odpowiedzieć przed Bogiem.
31. Pójście za Chrystusem (por. Łk 9,23; J 8,12; J 14,6) oznacza bezkompromisowe opowiedzenie się po stronie Światła, Prawdy i Życia (czyli opcji „pro life”). Ten wybór dotyczy w tej samej mierze ludzi, jak i zwierząt.
32. Krzywda i ból zadawany zwierzętom, muszą być traktowane z tą samą surowością etyczną i konsekwencją prawną co krzywda i ból zadawane człowiekowi. (Iz. 66,3nn).
33. V przykazanie dekalogu „Nie zabijaj”, odnosi się w tej samej mierze do człowieka, jak i każdej innej istoty czującej.
34. Bóg polecając Adamowi, pierwszemu człowiekowi (Rdz. 2,19nn), nadanie imion zwierzętom, chciał tym samym uzmysłwić człowiekowi, że nie są one „rzeczami” i tym samym zaprosił człowieka do wejścia z nimi (zwierzętami) w relacje osobowe.

35. Uniwersalna reguła „nie czyń drugiemu, co tobie niemiłe”, znajdująca powszechny, cywilizacyjny konsens, której nie brakuje także i w ewangelii „kochaj bliźniego swego jak siebie samego” (Mt 22,39; Gal 5,14; Rz 13, 8-10; Łk 10,27), odnosi się z tą samą konsekwencją do zwierząt, w których chrześcijanin odnajduje starszych i mniejszych braci i siostry, czyli bliźnich.
36. Pierwotnym obrazem Chrystusa otaczanym wciąż pierwszych chrześcijan był Obraz Dobrego Pasterza. Ten Obraz powinien znaleźć tak w teologii, jak i praktyce życia Kościoła na swoje należne miejsce.
37. Posługując się Biblią, nie można udowodnić, ani że Jezus spożywał potrawy mięsne, ani że ich nie spożywał. Dotyczy to także Ostatniej Wieczerzy.
38. Jakby nie interpretować przesłania Biblii z wszystkimi jej zawiłymi kontekstami tak teologicznymi, jak i społeczno-historyczno-kulturowymi, jedno pozostaje w tym sensie bezsprzeczne: celem każdego z przesłań biblijnych tak Starego, jak i Nowego Testamentu jest budowanie Królestwa Bożego, czyli Czasów Mesjańskich, a to znaczy Czasów Pokoju. Osiągnięcie tego z pominięciem, czy ignorowaniem cierpienia zwierząt, wydaje się być sprzeczne samo w sobie.
39. Człowiek Nowego Testamentu (alter Christus), do którego tożsamości jako chrześcijanie jesteśmy powołani, to według św. Pawła człowiek, który wyzbył się dawnych pożądliwości, starego sposobu myślenia i zniewolenia („starego człowieka”, por. Kol 3). To człowiek, który otworzył się na Nowe Życie w najgłębszym tego słowa znaczeniu. Człowiek, który otwierając się na otaczające go wokół życie, podejmuje za nie odpowiedzialność.
40. Bóg wielokrotnie pouczał naród wybrany (Am 5,21; Iz 1,11), że brzydzi się krwawymi ofiarami składanymi ze zwierząt dla Jego chwały. Że upodobanie u niego znajdują ludzie czystego serca żyjący w prawdzie i miłości (por.: Ps 51,19; Rz 12,1nn; Hbr 13,15;). Trudno więc sobie wyobrazić, by pochwałał dzisiejsza praktykę składania ofiar ze zwierząt na ołtarzu potrzeb konsumpcji lub profitu człowieka.
41. Błogosławione stopy zwiastunów Dobrej Nowiny, przynoszące ziemi pokój (por. Iz. 52,7). Przyjęcie wegańskiego lub wegetariańskiego stylu życia jest jedną z form przyczyniania się do budowania mesjańskiego pokoju na świecie.
42. Nie może zaistnieć Boży Pokój na świecie między ludźmi bez ich pokojowej koegzystencji ze zwierzętami.

43. Stosowanie jakiegokolwiek formy przemocy wobec zwierząt, jest krokiem wstecznym w procesie cywilizacyjnego rozwoju człowieka; dla chrześcijanina, człowieka wierzącego, dodatkowo odrzuceniem powołania, do którego został on wezwany jako dziecko Boże (uczeń Chrystusa).
44. „Bóg jest miłością: kto trwa w miłości trwa w Bogu a Bóg trwa w nim” (1 J 4,16 por.: KK 42). Praktyka miłości decyduje o tym, jak blisko jest człowiek Boga a Bóg człowieka. Miłość do zwierząt musi być spostrzegana na dokładnie tym samym poziomie.
45. „Lud Boży pobudzany wiarą w to, że prowadzi go Duch Pański napełniający okrąg ziemi, stara się w wydarzeniach, potrzebach i pragnieniach, w których uczestniczy z resztą ludzi naszej doby, rozpoznać, jakie w nich mieszczą się prawdziwe znaki obecności lub zamysłów Bożych. Wiara bowiem rozjaśnia wszystko nowym światłem i ujawnia Boży zamysł odnośnie do pełnego powołania człowieka...” (KDK 11). Oczekujemy więc, by troska tegoż Ludu Bożego o nasz wspólny dom i naszych cierpiących braci i siostry, zwierzęta, została przyjęta przez Kościół z odpowiednią powagą i odpowiedzialnością.
46. Jeśli Biblia poucza, że słońce wschodzi w tej samej mierze dla wszystkich mieszkańców ziemi (por. Mt 5,45; Koh 1, 5nn) i jest niezasłużonym, absolutnym darem Dobrego Boga, to wschodzi ono z Jego Woli także dla naszych mniejszych braci i sióstr, zwierząt. Kościół musi zaakceptować ich obecność jako z woli Bożej chcianych i równouprawnionych adresatów jego (Bożej) Dobroci i Łaski.
47. Biblijnego „nakazu” spożywania pokarmów mięsnych po potopie, nie należy traktować dosłownie, lecz rozumieć go w kontekście hermeneutyki biblijnej oraz symboliki języka, którą Biblia chętnie się posługuje. Interpretowanie tego tekstu jako legitymacji spożywania przez człowieka potraw mięsnych jest błędne.
48. Kiedy Jezus nakazywał swoim uczniom przypatrywać się ptakom niebieskim i liliom polnym (Mt 6,26), pouczał ich i poucza nas ciągle, że prawdy o Królestwie Bożym można i trzeba uczyć się od otaczającej nas natury (nauka o liliach wodnych i ptakach niebieskich).

49. Biblię można czytać jedynie na dwa sposoby, jak twierdził żydowski filozof, pedagog religijny, Pinchas Lapide: albo dosłownie, albo na poważnie, tzn. biorąc pod uwagę ducha czasu, w jakim powstawała, symbolikę, jaką się posługiwała i przesłania, jakie miała do przekazania. Także i w kwestii zwierząt musi to zostać wzięte pod uwagę.
50. Grzech pierwotny posiada bezsprzecznie także wymiar kosmiczny. Jego konsekwencje przekroczyły zdecydowanie historię jednostki i stały się fenomenem uniwersalnym. W konsekwencji tego naruszony został cały system ekologiczny środowiska życia człowieka. Stąd konieczność włączenia do teologii odkupienia zarówno ekoteologii, jak i soteriologii ekologicznej.
51. Uczestnictwo w mistycznym Ciele Chrystusa, a więc tak w dramacie Jego zbawczej śmierci, jak i owoców Jego zmartwychwstania dotyczy także istot zwierzęcych. Wynika to z uniwersalnego i kosmicznego (por.: Ef 1, 10; 22nn; Kol 1,16nn) charakteru Tajemnicy Paschalnej oraz natury samego dzieła odkupienia.
52. Pojęcie grzechu nie może pomijać stosunku człowieka także do istoty zwierzęcej.
53. Duchowość chrześcijańska bez powiązania z miłością do zwierząt i całego dzieła Bożego stworzenia jest duchowością pozbawioną korzeni.
54. Nie można dwóm panom służyć (Mt. 6,24), twierdzi Jezus. Nie można służyć Bogu i mamonie. Chrześcijanin musi być gotowy podjąć owo wezwanie i stanąć po stronie życia w jakiegokolwiek formie by się ono nie objawiło, choćby za cenę odrzucenia przez świat, w którym dane mu jest być. Chrześcijanin wezwany jest do opowiadania się za Prawdą, nawet za cenę narażenia na utratę własnych dóbr materialnych.
55. Eksperymenty dokonywane na zwierzętach nie tylko nie prowadzą do oczekiwanych czy obiecanych wyników, ale i są etycznie naganne.
56. Nie istnieją zwierzęta przemysłowe, hodowlane, doświadczalne, domowe czy dzikie. Istnieją zwierzęta - istoty czujące.
57. Podejmowane przez człowieka decyzje dotyczące zarówno życia, jak i jego końca - eutanazja, w odniesieniu tak do istot zwierzęcych, jak i ludzkich, muszą być w każdym przypadku podejmowane niezmiennie z taką samą odpowiedzialnością.

58. Zaangażowanie w działalność na rzecz praw zwierząt musi być postrzegane na równi z zaangażowaniem na rzecz cierpiącego człowieka. Do obu jest chrześcijanin zobowiązany na zasadzie tego samego moralnego obowiązku.
59. Zwierzętom przysługuje to samo co człowiekowi niezbywalne prawo do ochrony prawnej, prawo do życia w wolności i szczęściu.
60. Nie uda się nam zmienić świata bez zmiany własnych, osobistych przyzwyczajeń. To iluzja, której nie wolno nam ulec. Dlatego apel św. Pawła o zrzucenie „starego człowieka” i przyodzianie się w nowego (Kol 3,9n), jest i pozostanie zawsze elementem autentycznej i dogłębnej przemiany świata.
61. Spożywanie lub niespożywanie pokarmów mięsnych nie powinno być powodem wywyższania się jednych grup ponad innymi. Żyjemy i będziemy zawsze w jakimś stopniu żyli na koszt innych, tak ludzi, jak i zwierząt. Nie chodzi bowiem o budowanie świata podzielonego, lecz zjednoczonego w staraniu o lepsze wspólne jutro, tak istot ludzkich, jak i zwierzęcych. Chodzi o to, by wegetarianie, weganie i ci, którzy nimi nie są, podjęli wspólną odpowiedzialność za ich wspólny dom.
62. Osiągnięcie mesjańskiego pokoju czasów eschatologicznych, o którym mówi biblia (por.:Iz 11,6-9; Am 9,11); bez dzielenia tego pokoju z umęczonym światem istot zwierzęcych jest i pozostanie tak religijną, jak i ogólnoludzką utopią.
63. Opieka nad zwierzętami jest istotnym elementem wychowania do bycia chrześcijaninem, czyli uczniem Chrystusa.
64. Człowiek potrzebuje rytuałów. Rytuały spełniają w życiu tak jednostki, jak i całych społeczności istotną rolę. Cementują zdobyte doświadczenie, pomagają szybko odnaleźć kierunek, orientację, stabilizują, pomagają kultywować i docierać do istotnych, zaakceptowanych i cenionych przez człowieka treści. Pomagają w jednoczeniu ludzi wyznających podobne wartości. Nie poddawane jednak krytyce tak rozumu, jak i wiary mogą jednak wyalienować się od źródła, nabrać własnej dynamiki i prowadzić do zaciemnienia, czy wręcz absolutnego wypaczenia wartości, której nośnikiem był rytuał.
65. Obchodzenie świąt chrześcijańskich ma być wyrazem opowiedzenia się po stronie życia i światła. Dlatego niechrześcijańskie, Bogu niemiłe i niedopuszczalne jest celebrowanie tych świąt kosztem cierpienia ludzi lub zwierząt.

66. Święcenie pokarmów mięsnych w czasie Świąt wielkanocnych jest niezgodne z ewangelicznym duchem przesłania Jezusowego i religijną treścią samych świąt. Nie można bowiem cieszyć się tajemnicą Zmartwychwstania, proklamować zwycięstwo życia nad śmiercią i zarazem celebrować dalej samo cierpienie i śmierć.
67. Św. Hieronim twierdził, że nie da się pogodzić bycia chrześcijaninem ze spożywaniem mięsa. Ta i podobne opinie należą do tradycji myśli chrześcijańskiej i dlatego też powinny być w niej odpowiednio honorowane.
68. W rozdziale 16 konstytucji Gaudium et Spes, zaznacza Kościół, że w każdym człowieku (z Woli Bożej) znajduje się rodzaj instancji moralnej, której człowiek zobowiązany jest absolutne posłuszeństwo. Mowa o sumieniu człowieka. To przekonanie odnosi się z tą samą powagą i konsekwencją w przypadku konfrontacji z cierpiącym światem istot zwierzęcych, nawet jeśli to sprzeciwia się obowiązującemu prawu, nie wyłączając prawa kościelnego.
69. Nowy człowiek (Nowy Adam), stworzony na Obraz i podobieństwo Boga (alter Christus) to ten, który z pokorą i szacunkiem pochyla się nad zbawczym wysiłkiem samego Boga i nad Jego stworzeniem, przejmując w nim rolę ogrodnika i z szacunkiem podejmuje powierzona mu odpowiedzialność. To prototyp człowieka, którego z utęsknieniem oczekuje całe Stworzenie (Rzym 8).
70. „Poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli” (J 8,32). Edukacja jest nieodzownym elementem w procesie wyzwolenia świata z bólu i zarazem jego autentycznej, długofalowej przemiany. Dlatego musi być wprowadzana na każdym etapie życia człowieka. W edukacji tej nie może zabraknąć tematyki dotyczącej sytuacji i cierpienia naszych braci i sióstr, zwierząt. Kościół powołany do głoszenia prawdy całemu stworzeniu (Mk 16,15) musi podjąć i to wyzwanie.
71. Modlitwa za zwierzęta ma tę samą moc i znaczenie co modlitwa za ludzi.
72. Twierdzenie, że zwierzęta są po to, by nam służyły (por. Katechizm Kościoła Katolickiego – KRK 2417/2418)) jest błędne i sprzeciwia się Bożemu planowi stworzenia.
73. Wspólnoty chrześcijańskie, zobowiązane są przygarniać do siebie, nie tylko znajdujące się na marginesie lub będące w potrzebie istoty ludzkie, ale i istoty zwierzęce.

74. Jednym z najważniejszych zadań i powołań Kościoła jest stawanie po stronie ucisnionych i potrzebujących pomocy. Wykluczenie z tej misji cierpiących istot zwierzęcych sprzeciwia się duchowi tego powołania.
75. Kościół został powołany do głoszenia Dobrej Nowiny nie tylko ludziom, ale całemu stworzeniu (Mk 16,15; Rz 8,20n). Owo powołanie musi znaleźć swoje odzwierciedlenie również w kwestii ochrony praw zwierząt.
76. Jeśli Kościół chce się podobać Bogu, musi stanąć po stronie ekologii i ochrony praw zwierząt. W przeciwnym wypadku zrywa przymierze z Bogiem Stwórcą i podąża w kierunku, który Bogu jest obcy.
77. Jak poucza dokument II Soboru Watykańskiego Lumen Gentium (KK6), Kościół jest z natury swego powołania najpierw i przede wszystkim owczarnią, której bramą jedyną i konieczną jest Chrystus (J 10,1-10). Dlatego nie istnieje obraz Kościoła Chrystusowego bez Obrazu Dobrego Pasterza.
78. Kościół jest również trzodą, której Bóg sam zapowiedział, że będzie jej pasterzem (por. Iz 40,11, Ez 34,11). Trzodą, której owce, choć kierują nimi pasterze-ludzie, nieustannie przecież prowadzić i żywić będzie sam Chrystus, jedyny dobry Pasterz i Księżę pasterzy (por. J10,11, 1 P5,4). Ten, który oddał życie swoje za owce (por. J 10,11-15). Służebna rola Kościoła (także w odniesieniu do zwierząt) jest więc niejako zapisana w samą naturę jego powołania.
79. W soborowym dokumencie II Soboru Watykańskiego Gaudium et Spes (11), Kościół Katolicki zobowiązuje się, że będzie miał otwarte oczy na znaki czasów i interpretował je w świetle Ewangelii. Z tej otwartości nie mogą pod żadnym pozorem zostać wyłączone zwierzęta. Kościół zobowiązany jest więc zapoznać się z najnowszymi osiągnięciami takich dziedzin nauk jak m.in. etologia, zoosemiotyka, psychologia zwierząt i wyciągać z nich własne, duszpasterskie wnioski.
80. Kościół definiujący sam siebie jako „sakrament zbawienia” (KKK 780) musi konsekwentnie podjąć wszelkie możliwe starania, by stać się tym, do czego został przez Boga powołany, czyli być narzędziem przynoszącym światu pokój i pojednanie. Realizowanie tego powołania z wykluczeniem zwierząt, jest niewykonalne.

- 81.** Samoświadomość Kościoła, kształtuje się w podjętym przez Kościół dialogu (por. Redemptor Hominis 11). Oczekujemy więc od Kościoła, by podjął dialog w kwestii cierpienia umiłowanego przez Boga Stworzenia. Unikanie owego dialogu, grozi zagubieniem przez Kościół jego własnej tożsamości (samoświadomości) oraz powołania.
- 82.** Jezus przyszedł na ziemię, by z woli Ojca zapoczątkować Królestwo Boże na ziemi (KK3 Konstytucja o Kościele, Lumen Gentium p. 3). Królestwo Boga na ziemi nie daje się w żaden sposób pogodzić z obecną, panującą na ziemi sytuacją zapomnianych i cierpiących naszych braci i sióstr, zwierząt. Głoszenie i wprowadzanie Królestwa Bożego na ziemi nie da się nigdy pogodzić z żadną formą dyskryminacji, rasizmu czy szowinizmu gatunkowego.
- 83.** Chrześcijaństwo musi opracować i wprowadzić do swoich praktyk modlitewnych i medytacyjnych elementy empatii wiążące je z całym oczekującym objawienia się Synów Bożych (Rz 8,20), stworzeniem i zachęcać tym samym wszystkich wiernych do tego rodzaju praktyk duchowych.
- 84.** Kościół wzywający nieustannie swoich wiernych do procesu ewangelicznego nawrócenia („nawracajcie się i wiercie w Ewangelię”; Mk 1,15), czyli myślenia i życia według pryncypiów ewangelii oraz zachęcający jak w przypadku ekologicznej encykliki Laudato si papieża Franciszka do zmiany percepcji otaczającego nas świata i podjęcia za niego odpowiedzialności, sam, jako pierwszy, powinien dać temu wyraźny przykład.
- 85.** Bogactwo myśli encykliki Laudato si papieża Franciszka powinno znaleźć miejsce zwłaszcza w okresie medytacji i rekolekcji wielkopostnych, ale także i w powszechnym nauczaniu Kościoła takim jak listy pasterskie, kazania niedzielne czy nauka katechezy.
- 86.** Ponieważ wszystkie stworzenia są ze sobą powiązane, każde z nich musi być doceniane z miłością i podziwem... (encyklika papieża Franciszka Laudato Si, p. 42). Oczekujemy od Kościoła zdecydowanie większej konsekwencji w podjęciu tego papieskiego przesłania.
- 87.** Każde stworzenie posiada swoją własną dobroć i doskonałość (encyklika papieża Franciszka Laudato, p. 69). Wskazuje to na priorytet „samego bycia”, przed „byciem użytecznym”. Kościół w swoim nauczaniu, jak i praktykowaniu wiary musi dawać o tym ciągle świadectwo.

- 88.** Działalność charytatywna Kościoła musi rozciągać się także na będące w potrzebie istoty zwierzęce. Stworzenie „caritasowskiej” sieci wspierania potrzebujących pomocy naszych braci i siostr, zwierząt, byłoby zgodne z ewangeliczną misją Kościoła (zob. Deus Caritas es; encyklika Benedykta XVI).
- 89.** Kościoły chrześcijańskie wzywa się do opuszczenia sprzecznego z Biblią antropocentryzmu i zwróceniu się w kierunku opartej na Biblii ekoteologii. (Zob. Orędzie na XXIII Światowy Dzień Pokoju; Pokój z Bogiem Stwórcą, pokój z całym stworzeniem; JP II).
- 90.** Ewangeliczny Depozyt wiary powierzony Kościołowi zawiera w sobie autentyczny potencjał do przemiany oblicza tej Ziemi, łącznie ze zmianą sytuacji cierpiących istot zwierzęcych.
- 91.** Kościół Animal Spirit Church to wspólnota chrześcijan, która odnosząc się do depozytu wiary, przesłania Ewangelii i tradycji chrześcijańskiej także nauk i poglądów Ojców Kościoła), chce żyć wartościami Dobrej Nowiny Jezusa z Nazaretu, bez wyłączenia z niej zwierząt. Animal Spirit Church dostrzega w zwierzętach swoich bliźnich, stawia je na tej samej co ludzi wysokości spojrzenia, staje w obronie ich praw i pochyla się nad ich cierpieniem z tą samą troską co nad cierpieniem i potrzebami człowieka.
- 92.** Animal Spirit Church będąc wspólnotą wyrosłą i opartą na fundamentach i wartościach tradycji chrześcijańskich, jest wspólnotą ekumeniczną i podejmującą współpracę z każdym Kościołem oraz wyznaniem, wspólnotą ludzi tak wierzących, jak i niewierzących, jeśli tylko te podejmują lub podejmą działania na rzecz poprawy bytu i sytuacji cierpiącego świata istot zwierzęcych.
- 93.** Na wzór rozesłanych przez Jezusa 12 Apostołów, jak i 72 wybranych (Łk 10, 1nn), rozsyła Animal Spirit Church swoich członków na cały świat, by zanieśli Dobrą Nowinę Jezusa z Nazaretu także i cierpiącemu światu istot zwierzęcych. Świata, który dalej z utęsknieniem oczekuje objawienia się Synów Bożych (Rz 8,19).
- 94.** Należący do Animal Spirit Church zobowiązują się przeznaczać 1% swojego dochodu miesięcznego lub (zastępczo) przynajmniej 1 godzinę w miesiącu na rzecz cierpiących czy potrzebujących zwierząt.

95. Kierując się nauką samego Jezusa, który twierdził, że „kto bowiem nie jest przeciwko nam, ten jest z nami” (Mk 9,40), Animal Spirit Church jest gotowy nawiązać współpracę z każdym, kto zdecydowany jest prawdziwie i autentycznie, zaangażować się na rzecz poprawy sytuacji cierpiącego świata istot zwierzęcych.
96. By być z nami, w naszym Kościele, nie musisz ani podzielać każdego naszego zdania, ani nawet wierzyć w naszego Boga. Wystarczy, byś był/była zatroskany/na o naszych cierpiących braci i siostry, zwierzęta i chciał/a wspólnie z nami, położyć temu cierpieniu kres.

Animal Spirit Church uznaje zwierzęta za swoich bliźnich.
